

ZATURDAG, den

4^{den} MEI.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarj.

Paramaribo, den 1 Mei 1839.

Namens den Gouverneur Generaal *ad interim*, der Nederlandsche West Indische Bezittingen, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de *Zetting van het BROOD* bepaald is, als volgt:

Dat een BROOD van acht Centen, moet wegen 5 Onzen en 1 Loosd, — en

Dat van vier Centen, 2 Onzen en 1½ Loosd.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

ADVERTENTIËN.

(16886) Uit kracht van zekere resolutie van het Gerechtshof te SURINAME, de dato 25 April 1839, genomen in opvolging van het appointement door Zijne Excellentie den Heere Gouverneur Generaal *ad interim* verleend, op het rekest van *surcheance van betaling*, door den ondergeteekende aan Hoogstdezelve gepresenteerd; — worden bij deze de Crediteuren van den ondergeteekende en van den Boedel J. E. VAN ONNA opgeroepen, om op Maandag den 13^{den} Mei 1839, 's morgens tegen negen uren te compareren voor Heeren Raden uit welgemeld Gerechtshof, ten einde omtrent voorschreven *surcheance* te worden gehoord:

Liggende inmiddels ter Griffie van welgemeld Gerechtshof, het rekest en bijlagen ter visie van Crediteuren.

Paramaribo, den 1 Mei 1839.

F. J. L. R. VAN ONNA en qq.

(19315) De verkoop der bij vorige Couranten geadverteerde

Vijf- en-Viertig hoofden Slaven;

aankomende den Boedel Vrouwe de Wed. Mr. H. Z. COUDERC geboren THOMAS, en Wed. J. VIRULY geboren COUDERC, zal alnu plaats vinden op Woensdag den 15^{den} dezer, des namiddags ten vier ure, door en ten Huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER; zullende gemelde Slaven drie dagen vóór den verkoop, aldaar te bezigtigen zijn.

Paramaribo, den 3 Mei 1839.

A. KENNEDY qq.

H. J. BLANCKE qq.

(19316) De ondergeteekende zal op Woensdag den 15^{den} dezer, ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER, des namiddags ten vier ure, publiek doen verkoopen:

Het vroeger geadverteerde **HUIS** en **R.F.**, gelegen aan de *Maagdenstraat*, La. C. N°. 11, en het bloote **R.F.**, gelegen aan de *Jode Breedestraat*, La. C. N°. 9, Nieuwe Wijk.

Paramaribo, den 3 Mei 1839.

W. C. KENNEDY qq.

(18357) M. N. MONSANTO, presenteert voor *gereduceerde prijzen*, tegens *contante betaling*, zijner resterende **GOEDEREN**, bestaande in:

Zeer fijne effe Neteldoek, Katon Batist, Schotsbatiste Doeken, kanten en zijden Shalons en Mantilles, echte Granaten, Everlasting, Piqué, Franjes, lakensche en everlasting Rokken en Jassen, Mans en Vrouwen Kousen, Mans, Vrouwen, Jongens- en Meisjes Schoenen en Eng. witte-, zw. en Stroochoeden, Chaistuigen, Mans- en Vrouwen Zadels, Toomen, Martijngalen, Zweepen, Karwatsen, Pruimen, Rozijnen, Korinten, Vijgen, kraak- en bittere Amandelen, Kandy Suiker; Malera-, Roode- en Malaga Wijnen, Pale Ale, Raspberry en Cherry Brandy, Persico en Anisette bij 't dozijn, Maagbitter, beste zoete Olie, Porcelain, Glaswerk, Koper- en Ijzerwaren; Plant. Gereedschappen, bladen Roodkoper, grof Zout en meer andere **GOEDEREN**.

RECHTSAKEN.

O. R. A°. 1836. N°. 82.

In Naam des Konings!

VONNIS.

In zake van

A. N., in qualiteit als generale gemachtigde van M. N., eischer in conventie, en verweerder in reconventie,

ter eenre.

Op ende Jegens.

N. M. H., gedaagde in conventie, en eischer in reconventie,

ter andere zijde.

Het Gerechtshof te Suriname.

Gehoord de pleidooijen in deze gehouden.

Gezien de stukken wederzijds geproduceerd.

Door den eischer in conventie, is bij eisch in dat cas, geposeerd:

dat wijlen A. V., onder anderen en meerderen, aan des eischers committente heeft gelegateerd, de som van van f 5000 Surin. court., uitmakende f 3532-90 Ned. court., welke som de gedaagde in conventie, zonder daartoe eenige bevoegdheid hoegenaamd ook te hebben, het van zich heeft kunnen verkrijgen, in den jare 1835, van de Executeuren in den boedel A. V. op te eischen en te ontvangen.

dat ook de gedaagde in conventie, straatvoogd is geweest over des eischers committente, toen deze zich nog in slavernij bevond, en hij gedaagde, in zijne zoo even vermelde betrekking, had verzocht en ook verkregen, de vereischte brieven van manumissie.

dat in weervil van alle aangewende pogingen, de gedaagde in conventie, niet is te permoveren geweest, de door hem van de executeuren in den boedel A. V. ontvangene gelden, aan den eischer qq uittekeeren, en evenmin aan hem eischer qq uitteleveren, den manumissie-brief van des eischers committente:

mitsdien geconcludeerd:

ten fine de gedaagde in conventie, bij vonnis van dit Hof, zal worden veroordeeld, om aan den eischer qq, in promptis op te leggen en te voldoen, immers en in allen gevalle, bij provisio, en onder behoorlijke cautie de restitue, in handen van den eischer te namptiseren, de som van f 3532-90, met en benevens de interessen van dien, berekend ad acht pCt. per jaar, sedert den dag der litis contestatie, tot de effectuele voldoening toe.

Voorts, aan den eischer qq uitteleveren, immers en in allen gevalle, almede bij provisio, aan den eischer qq te laten volgen, den manumissie brief, door 't Gouvernement dezer Kolonie, aan en ten behoeve van des eischers committente verleend, en door den gedaagde wederrechtelijk teruggehouden.

Met verdere veroordeeling van den gedaagde in conventie, in de kosten van den processe.

Zijdens den eischer in reconventie en gedaagde in conventie, is geposeerd:

dat hij eischer in reconventie, eerst straatvoogd, en naderhand de gemachtigde, der committente van den verweerder in reconventie zijnde geweest, in deze zijne betrekkingen, heeft geformeerd, behoorlijke rekening wegens zijne gehouden en gevoerde gestie en administratie, loopende van den 12 December 1834 tot 22 April 1836, en getracht heeft, de committente van den verweerder in reconventie, in der minne, overtalen, de rekening van hem eischer overteneemen, en dezelve te approberen, of wel daarop hare debatten te formen; doch tot welk een en ander, zij niet is te permoveren geweest,

mitsdien geconcludeerd:

dat hij vonnis van dit Hof, de verweerder in reconventie zal worden gecondemneerd, van den eischer in dat cas, overteneemen, rekening en verantwoording wegens zijne gehouden en gevoerde gestie en administratie, loopende van den 12 December 1834 tot 22 April 1836, met de daartoe behorende verificatoiren;

voorts, dezelve rekening, nadat die van alle fouten en objecten van debat, des noods na gehouden debat, zal zijn gezuiverd, met den eischer in reconventie te adjusteren en te sluiten; mitsgaders, aan hem uittekeeren, zoodanig batig saldo, als zal blijken hem te competeren; en eindelijk, den eischer in reconventie, ter zake van zijn gevoerd bewind en directie, te acquitteren en te dechargeren.

Met verdere condemnatie van den verweerder in reconventie, in de kosten van het proces; zijnde de eischer in reconventie bereid en te vreden, om bij alden, tegen verwachting, bij het voorschreven adjustement bevonden mogt worden, den verweerder in reconventie qq, eenig saldo, ten laste van den eischer in dat cas, te boven te komen, hetzelfde aan hem verweerder qq, tegen quitantie te betalen.

En in conventie, afslaande de middelen en positiven van den eisch, bij expresse denegatie, impertinentie en irrelevantie, en voorbehoudens alle weren, defensien en exceptien in via peremptoria, geconcludeerd:

ten fine van niet ontvankelijk, en bij ordio tot ontzegging van den eisch, immers en in allen gevalle, tot absolute van de instantie, cum expensis, of tot anderen etc.

En daarop alvorens wel expresselijk regt verzoekende, en niet dan dien onverminderd, en alleen ingevalle, de voorschreven conclusie onverhooptelijk geoordeeld mogt worden, aan hem gedaagde in conventie niet te kunnen volgen, doende alsdan, en anders niet, subordinatelijk antwoord en presentatie, verklaarde, hereid en te vreden te zijn, aan den eischer in conventie, te doen en te geven behoorlijke rekening en verantwoording, van de directie en administratie door hem gedaagde in conventie, als gewezen straatvoogd, over- en gemachtigde van — de committente van den eischer in conventie, gehouden en gevoerd; met exhibitie ter neutrale plaatse, onderling, of in cas van discrepance, bij dezen Hof te bepalen, van alles tot de voorschreven rekening eenigzins specterende, onder expurgatie, des gerequireerd bij eede, van geene andere te hebben, te weten, of ter kwader trouw kwijt of weerloos geworden te zijn, direct of indirect; en met faculteit voor den eischer in conventie qq, en die van zijnen rade, om daarvan te mogen hebben visie, mitsgaders te nemen, of te doen nemen, kopijen of extracten simpel of authentiek, naar welgevallen; wijders de voorschreven rekening, nadat die van alle fouten en objecten van debat, gezuiverd zal zijn, met den eischer qq te adjusteren en te sluiten, mitsgaders het batig saldo, dat bij hetzelve adjustement, bevonden mogt worden, aan hem gedaagde te competeren, aan hem in promptis op te leggen en te voldoen, (met en benevens de interessen ad acht percent 's jaars, sedert den dag der litis contestatie tot de voldoening toe) mits de eischer in conventie, in allen gevalle, betale de kosten zoo in conventie, als in reconventie gevallen, als daarvan alleen oorzaak zijnde;

zusterende de gedaagde, met deze presentatie te kunnen en mogen volstaan, en dat alzoo, bij den regter zal worden geoordeeld;

en bij refus, en onder beneficie daarvan, geconcludeerd;

ten fine van niet ontvankelijk, bij ordie tot ontzegging van den eisch, immers en in allen gevallen, tot absolutie van de instantie, cum expensis, af tot anderen etc.

Door den eischer in conventie, en verweerder in reconventie, is in laatste gemeld cas, geconcludeerd; ten fine van niet ontvankelijk, en bij ordie, tot ontzegging van den eisch, immers tot absolutie van de instantie, cum expensis; en in conventie, geconcludeerd, de gedane presentatie, als informeel, captieus en insufficiënt; — waarna partijen, zoo in conventie als in reconventie, hebben gepersisterd voor re- en duplicq.

Ten aanzien der daadzaken, komt ten deze in aanmerking;

dat A. V., bij zijn testament, den 23 April 1827, ten overstaan van den gezworen klerk Pieter Vos en getuigen, in besloten form gepasseerd, en den 26 daaraanvolgende moete geconfermeerd, aan zijne slavin *Nanbertha*, gewoonlijk genaamd *Martha*, (de committente van den eischer in conventie) onder meerder, heeft gelegateerd, den schat van vrijdom, welke ten koste van zijnen boedel, door zijne executrice moest worden verzecht; en voorts, eene somma van f 5000 Sur. et.

dat dezelfde testateur, de executie van evengemeld zijn testament, de bezorging zijner begrafenis, alsmede de voogdij, over zijne minnelatene minderjarige nittandige, of andere toezigt behoevende erfgenamen, heeft opgedragen aan zijne tante, J. C. V. weduwe L., en bij haar voor- of na-overlijden, alsdan aan P. en H. gezamenlijk; en zulks speciaal met de magt van assumptie, substitutie en surrogatie, tot den uitside dier commissie toe.

dat deze commissie, door de weduwe L., geb. V., zijnde aangenomen, dezelfde, bij haren dood, ex vermits het desistement van P., is overgegaan op H., die echter, in deze qualiteit (nu wijlen) v. d. M., heeft geassumeerd.

dat tot circa acht jaren, na het overlijden van A. V., aan zijne beschikkingen, ten behoeve der committente van den eischer in conventie, destijds nog de slavin *Nanbertha* of *Martha*, geen gevolg zijnde gegeven, bij resolutie van den Gouverneur Generaal der N. W. I. Bezittingen, van Vrijdag den 9 Januarij 1835, n°. 47, op daartoe ingediend request, door den gedaagde in conventie en eischer in reconventie, deze, werd benoemd en aangesteld tot straatvoogd en curator tam ad lites quam ad negotia, over genoemde slavin *Nanbertha* of *Martha*; en zulks wel, om in allen deele haren persoon, tot tijd en wijle zij brieven van vrijdom zou hebben verkregen, te vertegenwoordigen, hare belangen tegen elk en een iegelijk, zoo in als buiten rechte waarteneemen, en voor haar brieven van vrijdom, in den gebruikelijken vorm, te verzoeken.

dat op dien ten gevolge, door den eischer in reconventie, daartoe aangewende pogingen, door den Gouverneur Generaal, blijkens de Surinaamsche courant, van Zondag den 23 Augustus 1835, aan genoemde slavin *Nanbertha*, brieven van manumissie zijn verleend, en haar daarbij de naam is gegeven, waaronder zij ten deze, door den Eischer in conventie wordt vertegenwoordigd.

dat vóór dat deze brieven van manumissie waren verleend, de eischer in reconventie, ook betrekkelijk het voormelde geldelijk legaat, voor het belang der committente van den eischer in conventie, heeft gewaakt, met dat gevolg, dat hij hetzelfde legaat, ter som van f 16.12-90 Nct., van den koloniale ontvanger en betaalmeester heeft ontvangen, op eene assignatie, door (nu wijlen) v. d. M., voor dat bedrag, den 5 Mei 1835, op evengemelden ontvanger en betaalmeester afgegeven, om te valideren op rekening van zijn reeds te goed hebbende, of te goed te maken tractement, als

dat na de verkrijging der brieven van manumissie, sedert wanneer, de door den Gouverneur Generaal, den eischer in reconventie opgedragene qualiteit, had opgehouden; deze, met stilzittingen de toestemming van de committente van den Eischer in conventie, hare zaken was blijven waarteneemen, en dit wel, tot dat zij tot haren generalen gemagtigde had benoemd, den eischer in conventie, die, bij exploit van citatie dd. 23 April 1836, den gedaagde in conventie, in rechte had geroepen, waarop ter rechtsdagen, wederzijds is gediend, zoo als hiereoren vermeld; terwijl van de procedures, ter rolle plaats gehad, zoo wegens defaulten, als wegens het stellen van procureur acceptant, thans geen onderwerp van geschil meer uitmakende, hier geene vermelding wordt vereischt.

Regtens is de vraag:

1°. was de gedaagde in conventie en eischer in reconventie, krachtens de aangehaalde, door den Gouverneur Generaal, op hem uitgebragte qualiteit, bevoegd om, vóór dat de committente van den eischer in conventie en verweerder in reconventie, was gemanumitteerd, het voormelde haar vermaakte legaat van f 5000 Surin. court., te ontvangen?

2°. was de gedaagde in conventie en eischer in reconventie, na de manumissie van de committente van den eischer in conventie en verweerder in reconventie, haar gemagtigde?

3°. is de eischer in conventie, gefundeerd in zijnen eisch in dat cas?

4°. is de eischer in reconventie, gefundeerd in zijnen eisch in dat cas?

Gelet, ten aanzien der eerste vraag, dat daarentrent, zijdens den eischer in conventie, ten pleidooje is aangevoerd, dat volgens het reglement op de manumissien, de Gouverneur Generaal wel de bevoegdheid had, der slavin *Martha* of *Nanbertha*, eenen straatvoogd, ter verkrijging harer manumissie, — geenzins echter, om haar eenen curator ad negotia te geven; — dat een slaaf, zoo lange dezelfde niet is gemanumitteerd, niets kan bezitten; dat de Gouverneur Generaal alzo, zijne bevoegdheid te buiten gegaan, — de door den gedaagde in conventie, gedane ontvangst, en alle handelingen, uit des Gouverneur Generaals onwettig verleende qualificatie, voortgevloeid, nietig en van onwaarde zouden zijn.

Overwegende:

dat de eischer in conventie, door de zijnerzijds geïnstitueerde actie zelve, de onaannemelijkheid van zijn bevoeren ten dage van pleidooi, ten duidelijkste aantoon, naardien toeh, ook zijn eisch om uitkeering, van het door den gedaagde in conventie ontvangen legaat, een gevolg is, van de door den Gouverneur Generaal op denzelfden verleende qualificatie; terwijl, wanneer de gedaagde in conventie niet geregtigd was geweest, hetzelfde legaat te ontvangen, beheerders van den boedel A. V., daarvoor dan ook niet zouden zijn gequiteerd; en de eischer in conventie, in zoodanig geval, zich slechts aan de tegenwoordige beheerders van dien boedel, en geenzins aan den gedaagde in conventie, had behooren te houden.

dat ook het onvoorwaardelijk beweren, dat een slaaf niets zou kunnen bezitten, in zoo verre uitzondering lijdt, als het den slaaf wel degelijk geoorloofd is, met toestemming zijns meesters, een peculium te hebben; (*) en welke toestemming ten deze althans ontwijfelbaar is, daar het legaat in kwestie, te danken is, aan de duidelijk uitgedrukte liberaliteit van den meester, bij diens moete bekrachtigden uitersten wil.

dat, alzo, bij art. 42 van het vigerende regerings reglement (Gouvernements-blad 1832 n°. 13) onder meerdere huishoudelijke belangen, die, betrekkelijk tot den slavenstand, aan de onmiddellijke en bijzondere zorg van den Gouverneur Generaal zijn opgedragen; en bij art. 72 van hetzelfde reglement, de slavenbevoeking aan zijne bijzondere bescherming is aanbevolen; het deze autoriteit is (aan welke ook, de manumissie van slaven, uitsluitend is gedemandeerd) die de bevoegdheid heeft, om eenen slaaf, die wettige aanspraak heeft op zijnen vrijdom, doch wien dezelfde, uit nalatigheid, eigen belang of om welke andere reden ook, onthouden of betwist wordt, tot erlanging der manumissie, eenen straatvoogd, en tevens, gedurende de bij het reglement op de manumissien (Gouvernements-blad 1832, n°. 2) vastgestelde formaliteiten, of hangende de procedures over de tegen de manumissie gedane oppositie, en dus zoolange de manumissie niet is verkregen, des noodig, intusschen ook eenen curator ad negotia toe te voegen.

dat zoodanige benoeming, van oudsher hier plaats gevonden, ook onvermijdelijk is, ter afweering van anders mogelijke, hoogst laakbare handelingen, zoo als ten aanzien van meergenoemde slavin *Martha* of *Nanbertha*, het gedrag der vorige beheerders van den boedel V., die, met veronachtzaming hunner verplichting, tot acht jaren na het overlijden van den erflater, den vrijdom voor genoemde slavin, niet verzocht, en evenmin, voor het haar daarbij tevens vermaakte legaat in kwestie, gezorgd hadden, zoo dat de inning daarvan, dan ook alleen dank te weten is, aan de benoeming van eenen curator ad negotia, en aan diens vigilantie.

dat de bedoelde benoeming, ook gegrond op het hier subsidiairlijk kracht hebbende Romeinsche regt, ten overvloede, daardoor nog nader wordt gewettigd, dat bij art. 117 van het regerings reglement voor de Nederl. West-Indische Bezittingen van den jare 1828, (1e. bijlage van het Gouvernements-blad 1828 n°. 3) bevestigd bij art. 76 van het vigerende regerings reglement voor Suriname, (Gouvernements-blad 1832 n°. 13) het beginsel is vastgesteld, dat slaven in rechte, als personen zullen beschouwd worden; waaruit volgt, dat zij, hoewel personen, nogtans slechts *miserabele personen* zijnde, die geene personam legitimam in iudicio standi hebben, hun mitsdien, wanneer hunne belangen het vorderen, naar de voorschriften des regts, eenen curator behoort te worden toegevoegd.

en dat bij gevolg, de gedaagde in conventie en eischer in reconventie, krachtens de voormelde door den Gouverneur Generaal, wettiglijk op hem uitgebragte qualificatie, allezins bevoegd was, om, vóór dat de committente van den eischer in conventie en verweerder in reconventie gemanumitteerd was, het legaat in kwestie voor haar to innen.

(*) Bij Notificatie van den Hove van Policie, van 18 Februarij 1767, is het slaven verboden, om slaven in eigenaam te hebben. Verre er van, dat deze Wet in strijd zou zijn met de leer, door den Regter hier geuit, zoo ligt integendeel, in deze uitsluiting van een enkel bepaald voorwerp, eene bevestiging voor het overige opgevoelen.

Aanmerk. van de Uitgevers.

Overwegende ten aanzien der tweede vraag: dat het ten processe is gebleken, dat de gedaagde in conventie en eischer in reconventie, na de manumissie van de slavin *Martha* of *Nanbertha*, zoo al niet bij uitdrukkelijke lastgeving, ten minste ex tacito consensu, zaken voor haar is blijven waarteneemen; — en alzo regtens, hij, die tegenwoordig zijnde, een ander zijne zaken laat verrigten, wordt verstaan last te geven, de onderwerpelijke vraag bij gevolg, niet dan toestemmend kan worden beantwoord.

Overwegende ten aanzien der derde en vierde vragen:

dat de gedaagde in conventie en eischer in reconventie, vóór de manumissie der slavin *Martha* of *Nanbertha*, haar curator geweest, en na hare emancipatie, zonder intermissie, voortgegaan zijnde hare zaken waarteneemen, dienvolgens de actie, welke zij (ingevolge L 13 en 14 ff de tutelae et rationibus distrahendis, & utili curationis causa actione) tegen hem had, was de actio negotiorum gestorum.

dat deze, als alle actien uit het contract- of quasie contract- van mandaat, voortspruitende, regtigt, tot het vragen van rekening en verantwoording wegens het verrigte, en af- en overgifte, van het geen ter zake van het mandaat, onder den lastaannemer gekomen is; geenzins echter, om blootelijk de door den lastaannemer gedane ontvangsten, of enkele posten of objecten der rekening, partieel van hem aftevoeren, zonder tevens zijne uitgaven, ter zake van zijnen last godaan, in rekening te laten valideren en tot adjustement der geheele rekening te treden.

dat wanneer zelfs al eens aangenomen kon worden, dat de gedaagde in conventie en eischer in reconventie, door den Gouverneur Generaal niet wettiglijk, tot curator ad negotia ware benoemd geweest, dan nog, alzo, het buiten allen twijfel is, dat zijne voormelde handeling krachtens die qualificatie, evenzeer te goeder trouw, als ten voordeele van de committente van den eischer in conventie was, hem de bevoegdheid niet kan onthouden worden, om op de ontvangst van het legaat in kwestie, de uitgaven in rekening te doen valideren, waartoe hij, zoo ter inning daarvan, als in hoedanigheid van straatvoogd, overeenkomstig de wet, ter verkrijging harer manumissie verplicht was; alsmede die, welke hij na hare manumissie, als haar gemagtigde, te haren behoefte heeft gedaan; zoo dat in geen geval, den eischer in conventie, tegen den gedaagde in dat cas, eenige andere actie openstond, dan de gewone, uit het contract — of quasie contract — van lastgeving voortvloeiende, namelijk: tot rekening en verantwoording en uitkeering.

dat in tegenoverstelling aan deze actio directa, den voogd, curator, mandataris of negotiorum gestor, na geëindigden last, gelijke actio contraria is toegestaan, voor hetgeen hij, ter zake van zijnen last of onderwind heeft uitgeschoten, zelfs dan, wanneer de andere partij, wetende niets te goed te hebben, niet verkoos de actio directa instellen.

en op welke gronden, de eischer in conventie, in zijnen eisch in dat cas, volstrektelijk is ongefundeerd, terwijl in tegendeel, de eischer in reconventie, in zijnen eisch in dat cas, volkomen is gefundeerd.

Overwegende eindelijk, dat ten gevolge dezer oplossing op de twee laatste vragen, de *subordinale* presentatie van den gedaagde in conventie en eischer in reconventie, is vervallen.

REGTDOENDE.

In conventie, ontzegt den eischer in dat cas, zijnen eisch.

In reconventie, adjudiceert den eischer in dat cas zijnen eisch, en veroordeelt den verweerder in reconventie, om van den eischer in dat cas, overtenemen rekening en verantwoording, wegens diens gehouden en gevoerde gestie en administratie, loopende van den 12 December 1831 tot 22 April 1836, met de daartoe behorende verificateoren. Voorts dezelfde rekening, nadat die van alle erreuren en objecten van debat, des noods na gehouden debat, zal zijn gezuiverd, met hem eischer in reconventie te adjusteren en te sluiten; mitsgaders aan hem uittekeeren zoodanig batig saldo, als zal blijken hem te competeren; en eindelijk, hem eischer in reconventie, ter zake van zijn gevoerd bewind en directie, te acquitteren en te dechargeren.

Veroordeelt den eischer in reconventie, om, bij aldien bij het voorschreven adjustement, bevonden mocht worden, den verweerder in reconventie, eenig saldo ten laste van hem eischer in dat cas, te boven te komen, hetzelfde aan den verweerder in reconventie, tegen quitantie te betalen.

Veroordeelt eindelijk den eischer in conventie en verweerder in reconventie, in de kosten van dezen processe, zoo in conventie als reconventie. Aldus gewezen te Paramaribo, present de Heeren, Mr. J. H. DE FRIDERICI, Presiderende, J. D. DE MEINERTZHAAGEN, E. VAN EMDEN, Mr. J. F. J. BRUNINGS, en M. A. THURKOW, Leden van den Hove, den 26 Februarij 1839, en gepronuntieerd den 10 April daaraanvolgende.

NB. Van bovenstaand Vonnis, is, zijdens den Eischer in conventie, op den 23de April laatstleden, appel aange teekend.